

Budoucnost aneb „co mi přinesla EU? “

Výborně! Takto komplexní otázka by se dala rozepsat na mnohem více, než je povolený limit, protože je nutné splnit zadání, nezbývá mi než tento fakt přijmout a přizpůsobit se. Chopím se toho formou obsahově stručnou, jasnou a co nejuvýstižnější. Tudíž „Co mi přinesla EU?“ je otázka vhodná pro každého občana žijícího v EU.

Nelze soudit rozličné názory a postoje, já sám si nejsem jistý, jaký postoj zaujímám a to tvrdím čistě nekriticky a otevřeně. Mnoho zlepšení, výhod a podobných obecných kladů mi kontrastuje s chybami a nedostatky, jež vznikly často z nekušenosti, nedostatku kontaktu poslanců a dalších vysoce postavených osob v této instituci s vnějším „světem“ v zemích EU. To vše podtrženo byrokratickými předpisy, jež vše především zdržují. Veškerá chybná rozhodnutí učiněná orgány EU jsou natolik silně medializována, alespoň v českých médiích to takto vnímám, že s neutrálním názorem jsem se stal obětí mediální -doslova- šikany. Něco ve mě, mé já, to podvědomí, které se nás snaží ovládat - aniž si to uvědomujeme, je otrávené z mediálních jedů a říká mi: „EU je špatná, měj z ní špatný pocit a buď vůči ní také stejně skeptický jako Nigel Farage s názory, které zastává.“ Alek čemu toto všechno?

Jsem mladý, domnívám se, že i perspektivní, získávám si vlastní názory přijímáním nových informací a zkušeností z různých forem zdrojů a sám si vyhodnocuji, co je v mém světě podstatné a pravdivé, či nikoliv. A co mi tedy přinesla z pohledu povrchního, jak to tedy vnímám?

Za poměrně krátkou dobu jsem mohl především porovnat, jaký to je krásný pocit, když nemusíte čekat a ztrácet mnohdy i hodiny na hraničních kontrolách. Mluvím duší vášnivého amatérského cestovatele, který již několikrát např. na hranicích se Srbskem zůstal na dlouhou dobu uvězněn pro pouhé razítko a překontrolování kufu, kde se stejně nic nevhodného nenalezlo. Dále vznik EU zapříčinil, že vzniklo mnoho organizací a společností, které zajišťují simulace orgánů na úrovni těchto institucí a umožňují mladým zájemcům zlepšovat si vědomosti o světovém dění a ucelování si názoru na daná témata. Důsledkem je především zdravě kritické myšlení, které je přínosem pro celou společnost. Dále benefity a podpora studentů dotacemi typu Erasmus+ je skvělým způsobem, jak podpořit mezinárodní vzdělávání. Myslím tu „omáčku“, co zde píšu doopravdy vážně?

Ano, ale jádru věci. Mé postoje jsou čistě mé osobní a nestojí za zveřejňování či posuzování. Co chci zde napsat a vyzdvihnout, jsou hodnoty, kterým mě a doufám i mnohé další EU naučila a dala. Odpovědnosti a to způsobem, že musím být připraven přijímat obdiv a slávu, ale i odhodlaně pykat za důsledky, kterých se dopustím. Učit se z chyb, ano, EU je plná takových to případů, ale kdo také není... Jednotnost, krásný příklad jak se situace jeví a řeší při jednotnosti a naopak. Stále si musím klást cíle a být pozitivně nespokojený, protože tak se toho dá nejvíce dosáhnout a záleží na každém z nás, protože nic není ze dne na den, s čímž máme i díky EU mnohé další zkušenosti. A konečně! Nejsme státem sami pro sebe. Zní to samozřejmě, ale vnitřní smysl zůstal mnohým lidem i v mém okolí stále skryt. Neznamená to jen snášelnost vůči ostatním státům a jejich respektování a podobně. Jsou to možnosti. Možnosti jak svůj život obohatit. Rozšířit. Pro mne jako studenta je aktuální například studium v zahraničí, poznávání odlišných kultur, výměnné pobyty a mnoho a mnoho možností, které vás zahltí již při napsání jednoduchého heslovitého textu do vyhledávače.

Proto EU bude mít po celou dobu vliv na můj život. Na mou budoucnost. Nakolik přímý vliv to bude, záleží jen na mém rozhodnutí. EU mi otevřela dveře do světa. Světa možností. EU mi otevřela oči. Anebo také zavřela?

Ivan Matejić

Gymnázium J.V.Jirsíka